

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Negura Ion în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, în cauza penală în privința lui

Buza Anatolie Xxxxx, xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 13.10.2020 – 22.07.2021;

Instanța de apel: 12.08.2021 – 15.02.2022;

Instanța de recurs: 19.05.2022 – 19.10.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 22 iulie 2021, s-a încetat procesul penal intentat în privința lui Buza Anatolie, în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 166 alin. (1) Cod penal, din motivul expirării termenului de prescripție privind tragerea la răspunderea penală.

Buza Anatolie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal și condamnat în baza acestei Legi la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Buza Anatolie în beneficiul statului suma de 1580, 00 (una mie cinci sute optzeci, 00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Buza Anatolie la 30 martie 2019, aproximativ ora 21:00, a ademenit-o pe Chițanu Marina să meargă în apartamentul nr. xx, scara xxx din blocul locativ situat pe str. Xxxxx din or. Xxxx, unde, urmând scopul de a o priva de libertate pe aceasta, contrar voinței ei, a încuiat ușa de la intrare în apartament pentru blocarea acesteia și intenționat a deținut-o forțat în apartament până în dimineața zilei de 31.03.2019.

Prin acțiunile sale, Buza Anatolie a comis infracțiunea prevăzută de art. 166 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi — *privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, acțiune ce nu este legată cu răpirea acesteia.*

Tot el, continuându-și acțiunile sale infracționale, în aceleași împrejurări din ziua de 30.03.2019, după ce a privat-o de libertate pe Chițanu Marina, ținând-o contrar voinței în apartamentul nr. xx de pe str. Xxxxx, acționând cu scopul de a-și satisface pofta sexuală, aplicându-i multiple lovituri peste corp și i-a înfrânt rezistența, contrar voinței Marinei Chițanu a întreținut cu ea un raport sexual forțat. Ca rezultat al acțiunilor violente comise de Buza Anatolie asupra Marinei Chițanu, acesteia, conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 02.05.2019, i-au fost cauzat vătămări corporale neînsemnate.

Prin acțiunile sale, Buza Anatolie a comis infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi - *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Negura Ion în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să se dispună achitarea lui Buza Anatolie de sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) și art. 171 alin. (1) Cod penal din motivul lipsei faptei, precum lipsesc elementele infracțiunii incriminate și vinovăția acestuia.

3.1. În motivarea cererii de apel a invocat că, probele acuzării cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, cât și probele apărării demonstrează incontestabil că Buza Anatolie nu a comis infracțiunile incriminate, astfel lipsește faptul infracțiunii prevăzute de art. art. 166 alin. (1) și 171 alin. (1) Cod penal, potrivit următoarelor argumente: în perioada septembrie 2018 până în luna mai 2019 inculpatul Buza Anatolie și partea vătămată Chițanu Marina formau un cuplu, iar relația acestora a progresat până la o cerere în căsătorie din luna aprilie 2019; martorul Chițanu Violeta, care este și mama părții vătămate Chițanu Marina, s-a opus cu vehemență relației dintre inculpat și partea vătămată.

În cadrul ședinței de judecată s-a constatat cu certitudine faptul că partea vătămată Chițanu Marina și inculpatul Buza Anatolie pe tot parcursul relației de prietenie au întreținut constant relații sexuale adică până la incidentul din 30.03.2019, cât și după incident.

La 30.03.2019 partea vătămată Chițanu Marina fiind într-o relație amoroasă cu inculpatul, benevol, ca de obicei, s-au deplasat împreună cu Buza Anatolie, Popescu Iuliana și Raiu Valeriu în apartamentul nr. xx, scara xx din blocul locativ situat pe str. Xxxx din or. Xxxx. Tot în seara de 30.03.2019 între partea vătămată Chițanu Marina și Buza Anatolie sa iscat o ceartă din cauza că Chițanu Violeta (mama părții vătămate)

la contactat telefonic pe Buza Anatolie și ia comunicat despre faptul că fiica sa deja se află în altă relație de prietenie cu altă persoană trimițându-i prin intermediul aplicației „Viber” o poză cu persoana la care a făcut referință. La fel, i-a comunicat să o lase în pace pe Marina și să întrerupă orice contact cu aceasta, în mod evident, acest fapt a provocat o ceartă între partea vătămată și inculpat, astfel Buza Anatolie nu a privat-o de libertate pe Chițanu Marina, ci doar a insistat asupra faptului de a rămâne în doi în apartament și de a clarifica situația, așa cum procedau de fiecare dată când apăreau careva neînțelegeri. După clarificarea situației, partea vătămată Chițanu Marina și inculpatul Buza Anatolie s-au împăcat, iar apoi au întreținut relații sexuale benevole, în mod normal așa cum aveau loc de obicei. După ce partea vătămată Chițanu Marina și inculpatul Buza Anatolie au întreținut relații sexuale, aceștia s-au culcat în pat, iar Chițanu Marina nu a insistat asupra faptului de a pleca din apartament, mai mult ca atât din declarațiile acesteia reiese faptul că Buza Anatolie a adormit și aceasta a avut posibilitate oricând pe parcursul serii/noptii să părăsească apartamentul însă nu a plecat. Astfel, scoatem în evidență faptul că, atât aflarea părții vătămate Chițanu Marina în apartament pe parcursul serii de 30.03.2019 și noaptea de 31.03.2019, cât și relațiile sexuale cu Buza Anatolie au avut loc benevol cu acordul lui Chițanu Marina.

La fel, din declarațiile părții vătămate reiese faptul că a doua zi dimineața adică la 31.03. 2019, Buza Anatolie a însoțit-o pe Chițanu Marina la Căminul studentesc din or. Xxx, unde încă odată Buza Anatolie și-a cerut iertare pentru certurile din seara de 30.03.2019.

Tot în acea zi, Buza Anatolie și Chițanu Marina au mers împreună la o destindere cu alți prieteni unde au petrecut timpul împreună și au copt carne la grătar. Aproximativ peste 2 zile de la pretinsul incident partea vătămată Chițanu Marina împreună cu mama sa Chițanu Violeta s-au deplasat la IP Hîncești unde au depus plângere pe Buza Anatolie pe faptul privării de libertate și viol cu scopul de-al despărți pe inculpat de partea vătămată. Din discuțiile purtate de subsemnatul avocat Ion Negura cu partea vătămată Chițanu Marina și martorul Popescu Iuliana sa constatat faptul că, Chițanu Marina a fost obligată de mama sa Chițanu Violeta să depună plângere la poliție cu scopul de al îndepărta pe inculpat de fiica sa. Iar la 17 aprilie 2019 în noaptea spre 18 aprilie 2019 inculpatul Buza Anatolie sărbătorindu-și ziua de naștere (19 ani) împreună cu Chițanu Marina și alți prieteni, i-a făcut cerere în căsătorie lui Chițanu Marina (anexă: poze și materiale video la dosar). Relația amoroasă dintre inculpatul Buza Anatolie și partea vătămată Chițanu Marina sa sfârșit la începutul lunii mai 2019 din motivul divergențelor frecvente apărute între inculpat și mama părții vătămate Chițanu Violeta.

Examinînd împrejurările în sensul dacă victima s-a aflat sau nu în imposibilitatea de a se apăra ori de a-și exprima voința, instanțele judecătorești

urmează să țină cont de probele acumulate, incluzînd raportul corespunzător al expertului, în cazul în care, pentru stabilirea stării fizice sau psihice a victimei, există necesitatea efectuării expertizei judiciare.

Starea de imposibilitate a victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința poate avea un caracter permanent sau provizoriu. În cazul în care această stare are un caracter provizoriu, este important ca ea să coincidă cu momentul săvârșirii raportului sexual.

La caz, nu sa constatat vinovăția lui Buza Anatolie în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 166 alin. (1) și art. 171 alin. (1) Cod penal. Probele administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești demonstrează cu certitudine că inculpatul nu a săvârșit fapta de privare de libertate și viol asupra lui Chițanu Marina și a pledat nevinovat pe tot parcursul procesului.

Partea vătămată și martorii acuzării audiați în cadrul cercetării judecătorești, nu au furnizat instanței de judecată suficientă informație, pentru a se considera că declarațiile acestora pot fi apreciate drept probe pertinente, concludente și utile, care ar confirma vinovăția inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, a fost admis apelul avocatului Negura Ion în numele inculpatului, din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu conform art. 409 Cod de procedură penală, casează parțial sentința, în partea individualizării pedepsei privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Buza Anatolie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal i s-a stabilit o pedeapsă, cu aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de apel a dispus judecarea apelului în lipsa inculpatului, luând în considerație ca fiind întreprinse toate măsurile legale de a asigura prezența inculpatului la judecarea apelului, având în vedere în acest sens jurisprudența Curții Supreme de Justiție și jurisprudența Curții Europene pe cauze concrete cu privire la respectarea dreptului părților la un proces echitabil, locul aflării inculpatului a fost imposibil de stabilit.

Totodată, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art. 166 alin. (1) Cod penal, după indicii - *privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, acțiune ce nu este legată cu răpirea acesteia*, și art. 171 alin. (1) Cod penal, *violul*, adică *raportul sexual*

săvârșit prin constrângere fizică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra.

Urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu s-a constatat încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și sânt apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate și anume prin: declarațiile părții vătămate Chițanu Maria, declarațiile martorilor Popescu Iuliana și Chițanu Violeta; plângerea depusă de partea vătămată Chițanu Marina la data de 02.04.2019; procesul-verbal de confruntare din 29.10.2019 potrivit căruia confruntarea a avut loc între partea vătămată Chițanu Marina și Buza Anatolie; raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 02.05.2019; procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.04.2019; procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.04.2019; procesul-verbal de audiere a lui Buza Anatolie în calitate de bănuit din 12.04.2019.

Astfel, instanța de apel, prin cercetarea probelor pertinente, concludente, utile și veridice expuse supra a constatat dovedit dincolo de orice dubiu rezonabil că, Buza Anatolie la 30 martie 2019, aproximativ ora 21:00, a ademenit-o pe Chițanu Marina să meargă în apartamentul nr. xx, scara xx din blocul locativ situat pe str. Xxxx din or. Xxxx, unde, urmând scopul de a o priva de libertate pe aceasta, contrar voinței ei, a încuiat ușa de la intrare în apartament pentru blocarea acesteia și intenționat a deținut-o forțat în apartament până în dimineața zilei de 31.03.2019.

Tot el, continuându-și acțiunile sale infracționale, în aceleași împrejurări din ziua de 30.03.2019, după ce a privat-o de libertate pe Chițanu Marina, ținând-o contrar voinței în apartamentul nr. xx de pe str. Xxxxx, acționând cu scopul de a-și satisface pofta sexuală, aplicându-i multiple lovituri peste corp și i-a înfrânt rezistența, contrar voinței Marinei Chițanu a întreținut cu ea un raport sexual forțat. Ca rezultat al acțiunilor violente comise de Buza Anatolie asupra Marinei Chițanu, acesteia, conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 02.05.2019, i-au fost cauzat vătămări corporale neînsemnate.

Potrivit textului apelului înaintat, partea apărării a invocat ca temei de casare a sentinței faptul că prima instanță incorect a dispus condamnarea inculpatului, or acesta urma a fi achitat de comiterea infracțiunilor ce i se incriminează, în acțiunile inculpatului lipsind elementele infracțiunilor incriminate precum și lipsa faptei infracțiunii. Inculpatul și partea vătămată formau un cuplu, partea vătămată fiind

cerută în căsătorie, iar raportul sexual a fost unul benevol și inculpatul nu a privat-o de libertate, doar au dorit să discute anumite chestiuni apărute între ei.

Reieșind din declarațiile părții vătămate Chițanu Marina, s-a reținut că, Buza Anatolie i-a aplicat ultimei multiple lovituri în regiunea feței, nu i-a permis acesteia să plece, a încuiat ușa de la intrare, iar cheia o ținea în buzunarul de la haină, lipsind-o în mod ilegal de libertate și privând-o de posibilitatea de a se deplasa nestingherit până a doua zi dimineța, până când victima a fost eliberată și dusă la cămin.

Declarațiile părții vătămate sunt confirmate prin declarațiile martorului ocular Popescu Iuliana care a declarat, *inter alia*, că Buza Anatolie a început a se certa cu Chițanu Marina, o izbea, aplicându-i lovituri cu palma peste față.

La fel, faptul aplicării forței fizice față de partea vătămată pentru a-i înfrânge rezistența efectuat de către inculpat a fost confirmată și prin raportul de expertiză judiciară din 02.05.2019 potrivit căruia la examenul medico-legal a lui Chițanu Marina au fost depistate leziuni corporale externe care au fost produse în urma acțiunii traumatice a unui corp dur contondent sau la lovirea de acesta. Reieșind din localizarea și particularitățile morfologice a leziunilor depistate pe corpul cet. Chițanu Marina, producerea acestora în urma căderii corpului de la propria înălțime cu sau fără accelerație pe o suprafață dură contondentă se exclude.

Prin urmare, argumentele părții apărării referitoare la faptul că partea vătămată nu a fost privată de libertate poartă un caracter declarativ, având drept scop evitarea răspunderii penale.

Referitor la infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a reiterat că, cert și incontestabil a fost demonstrat faptul că, inculpatul Buza Anatolie a acționat cu intenție directă de a-și satisface pofta sexuală cu victima Chițanu Marina. Aceasta rezultă însuși din declarațiile ultimei date în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată unde relevă că „deși anterior între ei exista o relație de prietenie la momentul comiterii infracțiunii erau în relații ostile motiv pentru ce, susține că l-a rugat pe Buza Anatolie să o lase în pace până și-a pierdut glasul însă el fiind în stare de ebrietate avea un comportament foarte agresiv. La încercările ei de a se apăra, el o lovea mai tare și o numea cu cuvinte necenzurate. Dânsul nu i-a propus să întrețină relații sexuale, el doar a făcut și atât. Până a fi dezbrăcată, a fost bătută bine ca nu era în stare să se ridice din pat. Inițial l-a împins și îi spunea că nu vrea, opunea rezistență, îi spunea să o lase în pace, el încerca să o sărute însă ea întorcea fața, îl împingea cu mâinele și picioarele. În acea seară era îmbrăcată în blugi și pulover și a fost dezbrăcată de către Buza Anatolie”.

Totodată, inculpatul, fiind audiat la etapa de urmărire penală în calitate de bănuit, nu a negat faptul că a întreținut cu partea vătămată Chițanu Marina la el în

locuința din or. Xxxx str. Xxxxx ap. xx, raport sexual, însă acesta a fost benevol. La fel, a declarat că a văzut că Marina avea roșeață pe gât, dar nu a întrebat-o ce a pățit.

Poziția inculpatului Buza Anatolie de nerecunoaștere a vinovăției nu echivalează cu achitarea acestuia, odată ce sunt prezente probe incontestabile, pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârșirea infracțiunii imputate.

Or, nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Buza Anatolie reprezintă o metodă de apărare și un drept a inculpatului de a nu se autoincrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de apel a constatat cu certitudine intenția, motivul și scopul comiterii faptelor incriminate, constatându-se o legătură de cauzalitate între faptele prejudiciabile și urmările social periculoase.

Instanța de apel a atestat că, afirmațiile părții apărării privind nevinovăția inculpatului în comiterea faptelor penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate, martorilor nominalizați supra care au relatat cu lux de amănunte circumstanțele comiterii infracțiunilor, precum și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

În continuare, instanța de apel a reținut că, infracțiunea prevăzută la art. 166 alin. (1) Cod penal a fost săvârșită la 30 martie 2019, iar conform art. 16 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria celor ușoare, astfel, instanța de fond justificat a considerat necesar de a înceta procesul penal în privința inculpatului Buza Anatolie în temeiul expirării termenului de prescripție de atragere la răspunderea penală. Or,

Referitor la vinovăția de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea social și să realizeze scopurile legii penale și a pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Art. 171 alin. (1) din Codul penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 5 ani, iar potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpatul Buza Anatolie este calificată ca mai puțin gravă.

Circumstanțe atenuante și/sau agravante, potrivit art. 76 și art. 77 Cod penal, în privința inculpatului Buza Anatolie, nu s-au stabilit.

Potrivit art. 70 alin. (3¹) din Codul penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit

infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime.

În acest context, instanța de apel a reținut că, prima instanță nu a argumentat neaplicarea reducerii cu o treime a maximului pedepsei aplicate persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 ani prevăzută la art. 70 alin. (3¹) din Codul penal, or inculpatul a comis fapta la data de 30.03.2019, când acesta avea vârsta de 19 ani.

Astfel, în vederea restabilirii echității sociale, instanța de apel a considerat că, inculpatului Buza Anatolie urmează să îi fie aplicată o sancțiune penală în conformitate cu limitele prevăzute de norma penală stipulată la art. 171 alin. (1) din Codul penal, ținându-se cont și de prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, și anume: să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel a reiterat că, instanța de fond justificat a dispus de a încasa de la Buza Anatolie în beneficiul statului suma de 1580, 00 (una mie cinci sute optzeci, 00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Negura Ion în numele inculpatului, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Buza Anatolie de sub învinuire în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 166 alin. (1) și art. 171 alin. (1) Cod penal, din motivul lipsei faptei infracțiunii, precum și lipsei elementelor infracțiunii incriminate.

În susținerea celor solicitate, recurentul invocă argumente similare celor indicate în cererea de apel (f.d. 208-211, vol. I).

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Negura Ion în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de

recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal reține că partea apărării indică ca temeiuri de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6), 8), 10) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, solicitând achitarea inculpatului Buza Anatolie, din motivul lipsei faptei infracțiunii, precum și lipsei elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.*

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.*

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, *recursul trebuie să fie motivat.*

În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, *cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.*

Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, *eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

De asemenea, reieșind din esența criticilor invocate de către autorul cererii de recurs, Colegiul penal reține că acesta se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, recurentul a efectuat o evaluare proprie a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Buza Anatolie în săvârșirea infracțiunilor prevăzută de art. 166 alin. (1) și art. 171 alin. (1) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este efectuată doar de către instanța de judecată, iar intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului Buza Anatolie conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Cu referire la argumentele recurentului privitor la existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele

faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță, inculpatul Buza Anatolie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, *raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra*, și art. 166 alin. (1) Cod penal, *privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, acțiune ce nu este legată cu răpirea acesteia*.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului în baza art. 166 alin. (1) și art. 171 alin. (1) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, relevanței și concludenței, utilității și veridicității.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Buza Anatolie, astfel corect concluzionând că în acțiunile acestuia sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 166 alin. (1) și art. 171 alin. (1) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, invocată de recurent, care susține că acțiunile lui Buza Anatolie nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate, Colegiul penal constată că alegațiile recurentului în această parte sunt vădit neîntemeiate, deoarece apărarea a invocat supra și eroarea de drept prevăzută de pct. 8), astfel că invocarea erorii de drept prevăzute la pct. 12) este una contradictorie, mai mult, asupra argumentelor expuse în susținerea prezenței erorii indicate, instanțele s-au expus în mod temeinic și deplin, considerând corectă încadrarea acțiunilor inculpatului în baza prevederilor art. 166 alin. (1) și art. 171 alin. (1) Cod penal.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei

adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Negura Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, în cauza penală în privința lui *Buza Anatolie Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **23 noiembrie 2022**.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana